

Alkotmánybíróság
Budapest

Tisztelt Címzett!

Alulírott [REDACTED] továbbiakban, mint Indítványozó, alaptörvény-ellenes bírósági döntéssel szemben alkotmányjogi panaszt kíván a Tisztelt Alkotmánybíróság elé terjesztetni, az alábbi indoklással:

[1.] Az Indítványozó személyi adatai az Ab.tv. 52. § (5) bekezdése szerint:

Név:

Születési név:

Születési idő, hely:

Anyja neve:

Állandó lakcím:

Levelezési cím:

Státusz:

peres eljárás felperese

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/1876-9/2019	
Érkezett: 2020 JÚL 08.	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

Indítványozó hozzájárul az indítvány közzétételének olyan módjához, hogy az alkotmányjogi panasz lényegének a személyes adatok törlése melletti nyilvánosságra hozatala megtörténjen.

Indítványozó a Tisztelt Alkotmánybírósággal a kapcsolatot kizárólagosan elektronikus úton kívánja/tudja fenntartani. Indítványozó kéri ennek figyelembevételét az elkövetkezőkben. (Indítványozó a tartós, változó helyszíni külföldi tartózkodása miatt a postai úton érkező küldeményeit átvenni nem tudja.)

[2.] Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Ab.tv. 27. § szerint az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés (d) pontja alapozza meg, amely szerint alaptörvény-ellenes bírósági döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz az Ab.tv. 26. § (a)(b) pontjainak egyidejű teljesülése esetén:

- Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, további jogorvoslati lehetőséget számára a törvény nem biztosít.
- A támadott döntés az Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

[3.] Az Ab.tv. 53. § (2) szerint az alkotmányjogi panaszt az alapeljárás elsőfokú bíróságánál kell megtenni. Ez Indítványozó esetében a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.

[4.] Az Ab.tv. 53. § (4) szerint, amennyiben az alkotmányjogi panasz az elsőfokú bíróság részére közvetlenül kerül benyújtásra, annak lehetősége van az alapeljárás jogerős ítélete végrehajtása felfüggesztéséről dönteni. Mindezekre tekintettel Indítványozó nem kéri, hogy ügyében bármely bírói döntés végrehajtása felfüggesztésre kerüljön.

[5.] (a) Az Ab.tv. 43. § (1) bekezdése értelmében, az Ab. tv. 27. § alapján vizsgálni kért bírói döntés:

- Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019.09.18-án kelt 8.K.27.486/2019/16. sz. ítélete.

- Kúria 2019.12.11-én kelt Kfv.VI.38.356/2019/2. sz. végzése.

Indítványozó kéri a vizsgált bírói döntés megsemmisítését.

Indítványozó tájékoztatja a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Ab.tv. 56. § (2) szerinti befogadhatósági feltételeknek eleget tett: az eljárás közvetlen érintettje, nem áll rendelkezésére további jogorvoslati lehetőség.

[6.] A megnevezett bírósági eljárások során érintett rendelkezések, jogszabályok:

1./ Az Alaptörvény tekintetében:

Az Alaptörvény „NEMZETI HITVALLÁS” bekezdése szerint:

„Valljuk, hogy együttélésünk legfontosabb keretei a család és a nemzet, összetartozásunk alapvető értékei a hűség, a hit és a szeretet.”

Az Alaptörvény L. Cikk (3) bekezdése szerint:

„A családok védelmét sarkalatos törvény szabályozza.”

Az Alaptörvény R. Cikk (2) bekezdése szerint:

„Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

Az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdése szerint:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”

Az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdése szerint:

„A törvény előtt mindenki egyenlő.”

Az Alaptörvény XV. Cikk (2) bekezdése szerint:

„Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

Az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdése szerint:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a hatóságok részleghajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdése szerint:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés szerint az Alkotmánybíróság:

„c) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját.”

Az Alaptörvény 28. Cikk szerint:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljaival és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

2./ A „2011. évi CCXI. törvény a családok védelméről” tekintetében:

A törvény bevezető szövege szerint:

„A családok életében kitüntetett jelentőséggel bírnak a nemzedékeken átívelő - köztük a nagyszülők és az unokák közötti - kapcsolatok.”

A törvény 9. § (2) bekezdése szerint:

„A szülő köteles és jogosult arra, hogy kiskorú gyermekét ... felelősen nevelje, és a gyermeke ... lelki és erkölcsi fejlődéséhez szükséges feltételeket ... biztosítsa.”

A törvény 13. § (3) bekezdése szerint:

„A kiskorú gyermek szüleitől vagy más hozzátartozóitól csak saját testi, lelki és szellemi fejlődése érdekében, törvényben meghatározott esetekben és módon választható el.”

3./ A „2017. évi I. törvény a közigazgatási perrendtartásról” tekintetében:

A törvény 2. § (2) bekezdése szerint:

„A bíróság a közigazgatási jogvitát tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárásban bírálja el.”

A törvény 2. § (4) bekezdése szerint:

„Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság a közigazgatási jogvitát a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.”

A törvény 118. § (1) bekezdése szerint:

*„A Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
b) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége ... miatt indokolt.”*

4./ A „2013. évi V. törvény a Polgári Törvénykönyvről” tekintetében:

A törvény 2:42. § (1) bekezdése szerint:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy a törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét érvényesíthesse, és abban őt senki ne gátolja.”

A törvény 2:42. § (2) bekezdése szerint:

„Az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.”

A törvény 2:43. §-a szerint:

„A személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a személy hátrányos megkülönböztetése...”

A törvény 4:179. § (1) bekezdése szerint:

„A kapcsolattartásra a nagyszülő, a testvér és - ha a szülő és a nagyszülő nem él vagy a kapcsolattartásban tartósan akadályozva van, vagy a kapcsolattartási jogát önhibájából nem gyakorolja - a gyermek szülőjének testvére és szülőjének házastársa is jogosult.”

A törvény 4:184. §-a szerint:

„A gyámhatóság vagy - házassági vagy szülői felügyelet rendezése iránti perben - a bíróság a felróható magatartást tanúsító szülő vagy más kapcsolattartásra jogosult személy kapcsolattartási jogát a gyermek érdekében korlátozhatja vagy megvonhatja.”

5./ A „2003. évi CXXV. törvény az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról” tekintetében:

A törvény 4. §-a szerint:

„Az egyenlő bánásmód követelményét

(a) a magyar állam

(c) a hatósági jogkört gyakorló szervezetek

jogviszonyainak létesítése során, jogviszonyaikban, eljárásaik és intézkedéseik során kötelesek megtartani.”

A törvény 7. § (1) bekezdése szerint:

„Az egyenlő bánásmód követelményének megsértését jelenti... a közvetlen hátrányos megkülönböztetés, a közvetett hátrányos megkülönböztetés...”

A törvény 8. §-a szerint:

„Közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt ... tulajdonsága vagy jellemzője miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben lévő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne.”

6./ A „149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról” tekintetében:

A törvény 27. § (1) bekezdése szerint:

„A kapcsolattartás célja, hogy .. a gyermek és a 28. § (1) bekezdése szerinti kapcsolattartásra jogosult személyek (a továbbiakban: kapcsolattartásra jogosult) közötti családi kapcsolatot fenntartsa.”

A törvény 28. § (1) bekezdése szerint:

„A gyermekkel való kapcsolattartásra mind a szülő, mind a nagyszülő, mind a testvér, továbbá - ha a szülő és a nagyszülő nem él, illetőleg a kapcsolattartásban tartósan akadályozva van, vagy kapcsolattartási jogát önhibájából nem gyakorolja - a gyermek szülőjének testvére, valamint szülőjének házastársa is jogosult.”

A törvény 29/A. § (5) bekezdése szerint:

„Egyezség hiányában a gyámhivatal - a kapcsolattartás céljának megfelelően - a Ptk. 4:181. § (2) bekezdésében meghatározott szempontok alapján, a kapcsolattartásra jogosult és a kapcsolattartásra kötelezett méltányos érdekére, körülményeire, valamint a gyermek korára, egészségi állapotára, tanulmányi előmenetelére tekintettel, a gyermek érdekében dönt.”

A törvény 31. § (1) bekezdése szerint:

„A gyámhivatal a kapcsolattartás rendezésére irányuló kérelmet elutasítja, ha a kapcsolattartásra jogosult a gyermek testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődését súlyosan veszélyeztette, illetőleg a szülő szülői kötelességeit - a tartási kötelezettség kivételével - önhibájából tartósan nem teljesítette, illetve elhanyagolta, és magatartásán nem változtatott, valamint a 30/E. § (2) bekezdése szerinti esetben.”

[7.] Az Ab.tv. 52. § (1)(b)(d) pontja szerint megsértett rendelkezések, jogszabályok az Alaptörvény tekintetében:

Az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdése szerint:

„A törvény előtt mindenki egyenlő.”

Az Alaptörvény XV. Cikk (2) bekezdése szerint:

„Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

Az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdése szerint:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a hatóságok részleghajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdése szerint:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Alaptörvény 28. Cikk szerint:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljaival és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

[8.] Az Ab.tv. 52. § (1)(1b)(a) pontja szerint az alaptörvényi rendelkezés, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására:

- Az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés (d) pontja szerint:

„Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.”

- Az Alaptörvény 24. Cikk (3) bekezdés (b) pontja szerint:

„Az Alkotmánybíróság a (2) bekezdés (d) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést.”

[9.] 1./ Indítványozó által benyújtott alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálatni kívánt bírói döntés (Ab.tv. 52. § (1)(1b)(c) pont) a következő:

- Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019.09.18-án kelt 8.K.27.486/2019/16. sz. ítélete.

- Kúria 2019.12.11-én kelt Kfv.VI.38.356/2019/2. sz. végzése.

Az eljárás során utolsónak keletkezett határozat a Kúria döntése volt, 2019.12.11-én keletkezett, amelyet Indítványozó 2020.01.28-án egy hónappal kapott kézhez, elektronikus úton.

Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani az Ab.tv. 30. § (1) bekezdése szerint. Ez a határnap Indítványozó esetében 2020.03.28-án járna le. Indítványozó az Alkotmánybírósággal folyamatosan együttműködve jelezte, hogy a kialakult járványhelyzet miatti határizárlat (2020.03.15.) ő külföldön rekedt, az ügy irataihoz nem fér hozzá teljességgel, az ügyben jogi tanácsadóval személyes konzultációra nincs lehetősége. Az Alkotmánybíróság a fentiek figyelembevételével Indítványozó részére a 2020.07.08-i határnapba jelölte meg az alkotmányjogi panasz benyújtása időpontját. Indítványozó ennek a határnapnak a figyelembevételével nyújtja be a hiánytalan beadványát.

2./ A támadott bírói döntés eljárási előzményei a következők:

2.1/ Indítványozó [REDACTED] nevű lánya irányában több alkalommal is próbálkozott közvetlen módon történő kapcsolat felvételi szándékkal, elsősorban a két unokával való kapcsolat biztosítása érdekében.

Nem titkoltan Indítványozó és [REDACTED] között a kapcsolat már az unokák megszületését megelőzően sem volt jónak tekinthető. Mivel a közvetlen kapcsolat felvételi kísérlet eredménytelennek bizonyult, Indítványozó kérte ebben a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal Győri Járási Hivatal segítségét (2018.12.31.).

A 2019.02.13-án kelt Gy-02B/GYÁM/158-28/2019. sz. elutasító határozat tele volt rosszindulatú feltételezésekkel, iratellenes megállapításokkal, jogszabályellenes hivatkozással, annak ellenére is, hogy Indítványozó határozottan jelezte a korábbiakban, miszerint

- ilyen típusú kérelemmel nyilvánvalóan csak akkor fordul valaki a gyámhivatalhoz, ha a gyermek-szülő kapcsolatban az unoka-nagyszülő kapcsolattartás kérdése egyezség útján nem

rendezhető.

- a kapcsolattartás iránti jog kétoldalú, tehát nem csak a nagyszülőnek az unoka felé, hanem az unokának a nagyszülő felé is fennáll ez a joga.
- azért, mert a két kisgyermek esetében eltitkolták a vér szerinti nagyszülő létezését, még nem jelenti azt, hogy ezzel a törvényben biztosított kapcsolati jog is megszűnt volna.
- a szülő-nagyszülő közötti rossz viszony önmagában nem elegendő a kapcsolattartás megtagadására, ha egyébként annak egyéb törvényes akadálya nincs.

2.2/ Fellebbezés folytán az eljárás a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal, mint másodfokú hatóság előtt folytatódott. A 2019.05.10-én kelt GYC-01/569-8/2019. számú jogerős határozat helyben hagyta az elsőfokú döntést, azaz megtagadta az unoka-nagyszülő közötti kapcsolattartás biztosítását.

2.3/ A jogszabályi lehetőségek folytán az eljárás tovább folytatódott a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon. A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019.09.18-án kelt 8.K.27.486/2019/16. sz. ítélete kikerülte a közigazgatási eljárásban felmerült személyeskedések, az iratellenesség vizsgálatát azzal, hogy Indítványozó kérelmét az alábbi indoklással utasította el:

„A bíróság utalt a Gyer.27.§ (1) bekezdés a) pontjára, melynek értelmében a kapcsolattartás célja, hogy a gyermek és a kapcsolattartásra jogosult személy (jelen esetben a nagyszülő) közötti kapcsolatot fenntartsa. A jogszabály helyes értelmezése szerint a rendelkezés célja, hogy az esetlegesen megromlott vagy megszakadt nagyszülő-gyermek kapcsolat helyreálljon, a gyermek és az attól különélő – jelen esetben – nagyszülő ne távolodjon, ne idegenedjen el egymástól. A „kapcsolat fenntartása” szóhasználat azt feltételezi, hogy korábban egy mély érzelmi kapcsolat állt fenn a gyermekek és a nagyszülő között, mely valamely ok miatt megszakadt, és ennek a helyreállítása a gyermekek érzelmi világában többletet adhatna, erkölcsi, értelmi, érzelmi fejlődésüket segítené.”

Tekintettel arra, hogy a szülő-nagyszülő kapcsolat lényegesen korábban megromlott, mint ahogyan az unokák megszülettek, a megkívánt **„korábban egy mély érzelmi kapcsolat állt fenn a gyermekek és a nagyszülő között”** állapot teljesítése kivitelezhetetlen.

3./ Indítványozó legfőbb kifogása az alkotmányjogi panasszal felülvizsgálni kért bírói döntés tekintetében az, hogy:

- Indítványozó tisztában volt vele, hogy az unoka-nagyszülő közötti kapcsolattartás szabályozása gyámhatósági feladat.
- Indítványozó pontos eseteleírással mutatta be, hogy a gyámhivatal, illetve a közigazgatási bíróság milyen módon szűkítette le jogellenesen a „kapcsolattartás” fogalomkörét „kapcsolat fenntartásra”.

3.1/ Amikor valaki a gyámhivatal útján kéri kapcsolattartás szabályozását, azt nyilván azért teszi meg, mert az érintett felek között rossz viszony áll fenn: ez nem bűn, ez egy jogi lehetőség.

Jelen ügyben többször is leírásra került, hogy sem a gyámhivatalnak, sem a bíróságnak nem feladata a rossz viszony kialakulása tekintetében az igazságtétel. Ennek ellenére Indítványozó

terhére mégis sorozatosan figyelembe vételre kerültek olyan régen történt „vélelmek”, „események”, amelyek valóság-tartalma egyébként azonnal ellenőrizhető lett volna. Ez utóbbi azonban egyoldalúan nem történt meg.

3.2/ Indítványozó nem büszke arra, amivel 2011-ben megvádolták. Az ítélet tartalma, indoklása ismert. Indítványozó a mai napig azon dolgozik, hogy bebizonyítsa, ellene koholt vád alapján folytattak le egy koncepciós eljárást. Az ítélet pillanatnyilag jogerős. Az ítélet nem tartalmaz olyan részt, amely kizárná jogilag az unoka-nagyszülő kapcsolattartás lehetőségét.

Az, hogy az eljárásban résztvevők az ítélet tartalmát „felülírva” próbálnak kizáró okot teremteni a kapcsolattartásra, ez mindenképpen sérti a törvény előtti egyenlőség, a tisztességes eljárás alapelvét.

3.3/ A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019.09.18-án kelt 8.K.27.486/2019/16. sz. ítélete a következőket tartalmazza:

„A bíróság utalt a Gyer.27.§ (1) bekezdés a) pontjára, melynek értelmében a kapcsolattartás célja, hogy a gyermek és a kapcsolattartásra jogosult személy (jelen esetben a nagyszülő) közötti kapcsolatot fenntartsa. A jogszabály helyes értelmezése szerint a rendelkezés célja, hogy az esetlegesen megromlott vagy megszakadt nagyszülő-gyermek kapcsolat helyreálljon, a gyermek és az attól különélő – jelen esetben – nagyszülő ne távolodjon, ne idegenedjen el egymástól. A „kapcsolat fenntartása” szóhasználat azt feltételezi, hogy korábban egy mély érzelmi kapcsolat állt fenn a gyermekek és a nagyszülő között, mely valamely ok miatt megszakadt, és ennek a helyreállítása a gyermekek érzelmi világában többletet adhatna, erkölcsi, értelmi, érzelmi fejlődésüket segítené.”

Ami itt a kifogás tárgyát képezi, az a „*jogszabály helyes értelmezése*” szerinti kifejezés használata. Indítványozó sehol nem talált erre utaló magyarázatot. Indítványozó fogalmi rendszerébe beletartozik a jogszabályban leírt „családi kapcsolat fenntartása” céljába az is, hogy a korábban nem látott, családi kötelékbe tartozó személyek megismerjék egymást, kölcsönös bizalom épüljön ki a felek között, hogy elfogadják egymást. A jogszabály megfogalmazása ugyanis „családi kapcsolat fenntartása” és nem „kapcsolat fenntartása” kifejezést használja.

Ha ez nem így értelmezendő, akkor „*jogszabály helyes értelmezése*” szerint kizárnak minden olyan kapcsolatfelvételi, kapcsolattartási lehetőséget, ahol – mint jelen esetben is – a szülő-nagyszülő viszonyromlás hamarabb bekövetkezett, mint az unoka-nagyszülő kapcsolattartásra jogosult unoka megszületett volna.

3.4/ A felülvizsgálati kérelem befogadásának elutasítása indoklása szerint erre azért került sor, mert

„A gyermekkel kapcsolatos ügyek általánosságban fontos társadalmi jelentőséggel bírnak, ugyanakkor a felülvizsgálati kérelemmel érintett kérdés a társadalom széles körét sem közvetlenül, sem közvetetten nem érintette.”

Ez nem igaz az alábbiak miatt:

- Ha helytálló „*jogszabály helyes értelmezése*”, akkor ezen jogszabály-értelmezés egy teljes társadalmi csoport tekintetében automatikusan megakadályozza, hogy az unoka és nagyszülő megismerhessék egymást, kapcsolatba kerülhessenek egymással. Ezen társadalmi csoport jellemzője, hogy a szülő-nagyszülő kapcsolatromlás hamarabb megtörtént, mint ahogyan az unokák megszülettek. A témakörben releváns egyetlen jogszabály – ide értve az Alaptörvényt is – nem tartalmaz ilyen automatikus kirekesztésre lehetőséget biztosító leírást.

- Ha nem helytálló a „*jogszabály helyes értelmezése*”, akkor ezen jogszabály-értelmezés kizárólagos Indítványozó és unokái tekintetében jelent jogfosztást.

Erről a lefolytatott felülvizsgálati eljárás keretében kellett volna a Kúriának nyilatkozatot tenni.

3.5/ A gyermekek védelme alapvető dolog. Kérdés, kitől és mitől kell megvédeni őket:

- Attól, akivel eddig sohasem találkozhattak, akiről nem is tudhatnak?

- Attól, aki tudatos hazugságfallal veszi körül őket?

Vélelmezésen, feltételezésen alapuló döntéshozatal nem egyezik meg a tisztességes eljáráshoz való jog alapelvével.

4./ A kapcsolattartás joga az unoka nagyszülő viszonyban a jogszabályi leírások alapján:

A kapcsolattartási jog Janus-arcú jogintézmény: habár szabályait elsősorban magánjogi (polgári jogi) rendelkezések rögzítik, a jogintézmény legalább annyira közjogi természetű, mint magánjogi jellegű (Ptk. 4:178. §). A családjogi jogviszonyokban, hagyományosan a magánjog keretében meghatározott szülői felelősség körében a családvédelmi alapelvet olykor túlszárnyaló, a gyermek legjobb érdekének elve (*A gyermek legjobb, vagy mindenekfelett álló érdekének elve a nemzetközi dokumentumokban megjelenő fogalom, a Csjk. ehelyett a „gyermek érdekének védelme” elnevezésű alapelvet tartalmazza. (Ptk. 4:2. §).*) kiválthat közjogi, gyermekvédelmi intézkedéseket. Ez is az a pont, ahol a magánjog és közjog találkozik, illetve átfedést mutat. A két jogág célja jelen esetben egy és ugyanaz: a gyermek védelme.

4.1./ Az Alaptörvény *expressis verbis* deklarálja, hogy az állam a házasság és a család védelmére köteles, s hitet tesz a család, mint alapvető érték mellett.

Az Alaptörvény Szabadság és felelősség cím alatt rögzíti az embert megillető alapvető jogokat. Habár a kapcsolattartás joga az Alaptörvény alapjogi katalógusában nem kerül rögzítésre, az mégis alapjogi elismeréssel bír. Az Alkotmánybíróság már egy korai döntésében rögzítette, hogy a házasságra és a családra – így a kapcsolattartásra is – vonatkozó szabályok az alapvető jogokra és kötelezettségekre tartoznak, így tehát alapjogi védelemben kell, hogy részesüljenek. (4/1990. (III. 4.) AB határozat, ABH 1990, 28)

A kapcsolattartási jog – ahogyan más, nem nevesített alapvető jogosultságok – alapjogi minőségének elismerésére az emberi méltósághoz fűződő jog anyajogként történő felfogása teremt lehetőséget. Az egyenlő méltóság alapjogán esne ugyanis csorba, amennyiben a jog a személyiség valamely (jogi értelemben strukturált) rétegét, tartalmi vonatkozását kedvezményezné, fölébe helyezné egy másiknak. (34/1992. (VI. 1.) AB határozat, AB 1992,

192, III. 4.1. pont) E felfogásnak megfelelően tehát az Alkotmánybíróság az emberi méltóságból – avagy annak aspektusaként megnevezett személyiség szabad kibontakoztatásához fűződő jogból, az önrendelkezés szabadságához való jogból, az általános cselekvési szabadságból, a magánszférához való jogból (8/1990. (IV. 23.) AB határozat, ABH 1990, 4.) – levezethető jogosultságokat is alapjogi rangra emeli. Az Alkotmánybíróság a kapcsolattartási jogot az Alaptörvény gyermekekre vonatkozó30 speciális rendelkezéséből eredezteti:

„Alaptörvény XVI. cikk (1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.”

4.2./ A családi és magánélethez fűződő joggal összefüggésben emelte ki a Fővárosi Ítélőtábla – osztva az elsőfokú bíróság álláspontját (Budapest Környéki Törvényszék 21.P.20.049/2017/13.) – a nagyszülőket megillető kapcsolattartási jog személyiségi jogi voltát. Magától értetődő, hogy a családi és magánéletnek szerves része a közeli hozzátartozókkal személyes vagy nem személyes kapcsolatok megtartása vagy fejlesztése. Ebből kifolyólag a családi kapcsolatok zavartalan ápolása, megélése nem elkülönült, hanem az Alaptörvény által is védett, a Ptk. szerinti személyiségi jogok (Ptk 2:42. § (1)) része. (Fővárosi Ítélőtábla 32.Pf.20.412/2018/10-II.) Az unokával való nagyszülői kapcsolat, (a Ptk. 4:179. §) annak megélése és kialakítása a nagyszülő személyiségének lényegi ismérvei közé tartozik. Ezen családi kapcsolatba, ennek alakításába történő olyan beavatkozás, amely a vitás helyzetekkel együtt járó kisebb sérelmeket meghaladja, az emberi méltóság, mint általános személyiségi jogból fakadó magánélet és családi élethez való jog sérelmét, ezáltal a személyiségi jog sérelmét is megvalósítja. (Kúria Pf.32.20412/2018/10.)

[9.] Indítványozó tájékoztatja a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy Indítványozó az Ab.tv. 52.§ (6) pontjában foglalt dokumentum becsatolási kötelezettségének olyan módon tesz eleget, hogy:

- Mivel az alkotmányjogi panaszbeadvány benyújtása hiánypótlás keretében történik, az közvetlenül az Alkotmánybíróság részére kerül megküldésre.
- Az Ab.tv. 43. § (1) bekezdése értelmében vizsgálni kért bírói döntés esetében csatolandó iratanyag a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.486/2019. számú és a Kúria Kfv.VI.38.356/2019. sz. eljárás iratanyaga. Mivel ezekkel teljes terjedelemben Indítványozó nem rendelkezik, kéri annak hivatalos eljárásban történő megkérését a Győri Köz-igazgatási és Munkaügyi Bíróság útján.

[10.] Indítványozó alkotmányjogi panasza esetében az Alaptörvényben biztosított jogsérelmét az Ab.tv. 52. § (1)(1b)(b) pontjára figyelemmel a következőkben jelöli meg:

1./ A tisztességes eljáráshoz való jog deklarálása az Alaptörvényben, az alkotmánybírósági határozatok alapján (Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdés a közigazgatási eljárásban, az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdése a közigazgatási bírósági eljárásban):

A tisztességes eljárás rendkívül tág és nem új keletű fogalom, értelmezhető úgy is, mint az igazságszolgáltatás valamennyi ágában érvényesítendő alapjog. A tisztességes eljáráshoz való jog korlátozását illetően a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban az Alkotmánybíróság kifejezetten kiemelte, hogy „a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel

szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye.” Ezen megállapítás fontos tétel, tekintve, hogy az Alkotmánybíróság speciális szükségesség-arányosság tesztjének alkalmazásával számos alkotmányos jog korlátozásának jogszerűségét megállapította már.

A tisztességes eljáráshoz való jog olyan alapvető, emberi jogokból tevődik össze, amelyek jelenléte és érvényesülése a demokratikus jogállam fő jellemzője. Az emberek nem csupán azt követelhetik meg az államtól, hogy ne sértse meg alapvető jogaikat, hanem azt is, hogy egyedi ügyekben tisztességes eljárás keretében határozzanak az állam szervei. Ezen alapjog nélkül demokráciáról aligha lehet szó.

A tisztességes eljáráshoz való jog több alaptörvényi rendelkezésben is megtalálható. Az Alaptörvény kifejezetten és nyomatékosan két helyen rögzíti a tisztességes eljáráshoz való jogot. Egyrészt az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése általánosságban, minden hatóság vonatkozásában határoz meg garanciákat. „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részleghajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.” Ezt követően a XXVIII. cikkben foglalkozik azon igazságszolgáltatási alapelvekkel, amelyek a bírósági eljárás területén érvényesülnek.

A bíróságok függetlensége és pártatlansága egymáshoz közel álló, részben egymást átfedő viszonyban álló fogalmak. A függetlenség egyfajta szervezeti szabadságot jelent, a pártatlanság követelménye ezzel szemben inkább személyi szabadságra utal. A bíró tevékenységének gyakorlása során csak az Alaptörvénynek és a törvényeknek van alárendelve, a legjobb tudása és saját lelkiismerete szerint jár el. Döntéseiket külső vagy belső befolyástól mentesen hozzák. A pártatlanság megvalósulásának jogi eszközei az összeférhetetlenség, az együttalkalmazási tilalmak, illetve a kizárás intézménye.

A pártatlanság követelményét az Alkotmánybíróság több ítéletében is megfogalmazza: *„A pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítélet mentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében.”* Az Alkotmánybíróság a 72/2009. (VII. 10.) AB határozatában ezzel kapcsolatosan kifejtette, hogy amennyiben kétség merül fel a bírák pártatlanságát illetően, akár annak látszatában, az sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

A tisztességes eljárásnak általánosan és nem vitatottan elismert eleme a fegyverek egyenlősége. Nem kifejezetten csak a büntetőügyekben kap hangsúlyos szerepet. Azt hivatott biztosítani, hogy a vádnak és a védelemnek is ugyanazok a jogi eszközök álljanak rendelkezésére az eljárás során. A fegyverek egyenlőségének egyik feltétele a felek mind-egyikének személyes jelenléte az eljárás során, továbbá, hogy az ügyben releváns, lényeges adatokat a vád, illetve a terhelt és a védő ugyanolyan teljességében és mélységében ismerhessék meg. Ezen elv elérése a büntetőeljárás során csupán cél, nem valósul meg teljes körűen, hisz más jogok ez elé kerülhetnek, mint például az emberi méltósághoz való jog, a személyi szabadsághoz való jog, vagy a legalitás követelménye.

A jogorvoslat joga kardinális eleme a tisztességes eljárásnak. E jog biztosítása nélkül önkénymentes, tisztességes ítélkezés aligha képzelhető el. Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése szerint *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti.”* E rendelkezés alapján a jogorvoslati jog „mindenkit” megillet. E fogalom pontos tartalmát a törvényalkotó az eljárási törvényekben pontosítja azzal, hogy meghatározza, hogy az eljárás mely szereplőit tekinti úgy, akiknek a joga, jogos érdeke sérülhetett az eljárás lefolytatása során, azaz megjelöli azok körét, akik élhetnek a jogorvoslat lehetőségével. Természetes módon a jogorvoslati eljárásokban ugyanolyan kötelezően érvényesítendő alapjog a tisztességes eljáráshoz való jog.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában megerősítette a tisztességes bírósági eljárással kapcsolatos korábbi gyakorlatát. Eszerint *„a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárási jogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH 1998, 91, 98–99.) Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is”*.

„Az Alkotmánybíróság korábbi döntései szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről esetre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével, ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga (3215/2014. (IX. 22.) AB határozat), a tárgyalás igazságosságának biztosítása (36/2014. (XII. 18.) AB határozat), a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése (22/2014. (VII. 15.) AB határozat), a törvény által létrehozott bíróság (36/2013. (XII. 5.) AB határozat) független és pártatlan eljárása (21/2014. (VII. 15.) AB határozat), illetve a perek ésszerű időn belül való befejezése (36/2013. (XII. 5.) AB határozat).” (3025/2016. (II. 23.) AB határozat)

„A bírósági eljárásokban a pártatlanság követelményének érvényesülését az eljárási törvények hivatottak biztosítani” (3192/2017. (VII. 21.) AB határozat).

A pártatlan bírósághoz való jog alapjogként, mint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik lényeges eleme, az adott bírósági

ügyben eljáró bíróval, bírakkal szemben az ügy, valamint az abban részt vevő felek iránti elfogulatlanság követelménye (3192/2017. (VII. 21.) AB határozat).

„A pártatlanság követelményének van egy szubjektív, a bíró magatartásában rejlő és egy objektív, a szabályozásban megnyilvánuló követelménye {36/2013. (XII. 5.) AB határozat).

A pártatlanság követelménye értelmében el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében {3242/2012. (IX. 28.) AB határozat).

Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a törvény által felállított bíróság függetlensége és pártatlansága egy olyan általános jogelv, amely a legalapvetőbb emberi jogok közé tartozik (34/2013. (XI. 22.) AB határozat).

Független és pártatlan bíráskodás hiányában az egyéni jogok érvényesítése szenved csorbát. Mindebből következik, hogy a tisztességes bírósági tárgyalás követelményrendszerének szerves részét alkotó függetlenség és pártatlanság a demokratikus jogállamokban feltétlen érvényesülést kívánó alkotmányos igényként jelentkezik (34/2013. (XI. 22.) AB határozat), (7/2013. (III. 1.) AB határozat), (21/2016. (XI. 30.) AB határozat)

„Az Alkotmánybíróság a bírói pártatlanság megítélése során figyelembe veszi az Emberi Jogok Európai Bíróságának erre vonatkozó joggyakorlatát, mely a bírói pártatlanság megítélésénél kiemelt jelentőséget tulajdonít a külső látszatnak. Ezzel összefüggésben a 34/2013. (XI. 22.) AB határozat kiemeli, hogy azokban az ügyekben, amelyekben a bírák pártatlansága kérdőjeleződik meg, fontos ugyan az eljárás alá vont személy kételege, azonban annak van döntő jelentősége, hogy ez a kételeg objektív szempontok alapján igazolható-e, vagyis a bíró pártatlanságának látszata válik-e kétségesse” (3192/2017. (VII. 21.) AB határozat).

A 34/2013. (XI. 22.) AB határozatban az Alkotmánybíróság a következőképpen foglalta össze az EJEB-nek a pártatlansággal kapcsolatos gyakorlatát. „Az EJEB a pártatlanság szubjektív és objektív tesztje között különböztet. A pártatlanság szubjektív olvasatában a bíró adott ügyben tanúsított magatartásával és hozzáállásával szembeni elvárásként jelentkezik, míg ezzel szemben az objektív teszt arra enged következtetést levonni, hogy a bíró, illetve az eljárásjogi szabályozás elégséges garanciát nyújt-e minden olyan helyzet kiküszöbölésére, amely a pártatlanság tekintetében jogos kételegeket ébreszthet [...]. A szubjektív teszt során az EJEB a bírónak az adott ügyben tapasztalható személyes elfogultságát és előre kialakított meggyőződését vizsgálja [...]. A Bíróság ezen elv kialakításának kezdetén egy vélelmet formált, amely szerint az ügy bírójának szubjektív értelemben vett pártatlansága vélelmet élvez mindaddig, amíg ennek ellenkezője bizonyítást nem nyer [...]. E vélelem megdöntését és a bíró személyes elfogultságát számos esetben azonban igen nehéz igazolni. Ugyanakkor a pártatlanság objektív tesztjének alkalmazása a pártatlanságot megkérdőjelező helyzetek kizárásán keresztül már elégséges garanciát nyújt a követelmény kellő érvényesüléséért [...]. [A] bírói pártatlanság tekintetében még a külső látszat is jelentős szerephez jut, ugyanis annak elvesztése a bíróságok működésébe és döntéseibe vetett közbizalom megrendülésének kockázatát hordozza [...]” (166/2011. (XII. 20.) AB határozat)

Az Alaptörvény jelen bekezdése megsértésének igazolása:

A „kapcsolattartás” és a „kapcsolat fenntartása” kifejezések tartalmilag rendkívül hasonlóak, a vonatkozó jogszabályok nem is választják szét a két fogalmat:

- A „kapcsolattartás” fogalomköre – Indítványozó megítélése szerint – alapvetően egy korábban működő, ám valamiért megszakadt emberek közötti viszony reaktiválását jelenti.
- A „kapcsolat fenntartása” fogalomkörbe – Indítványozó megítélése szerint - beletartozik a kapcsolattartás fogalmán túl az is, hogy a korábban bármilyen ok (életkor, életkörülmények) miatt egymást nem ismerők találkozhassanak; tudomást szerezhessenek egymásról; egymással további kapcsolatot tarthassanak.
- A 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet 27. § (1) a) bekezdése ráadásul a családi kapcsolat fenntartásáról szól, tehát a jogszabály a bővített formációt támogatja. Nincs két jogszabály, ahol az egyikben az egymást korábban ismerő unoka-nagyszülő, a másikban az egymást korábban nem ismerő unoka-nagyszülő kapcsolattartást szabályozza abban az esetben, ha a szülő-nagyszülő kapcsolat rossz lenne. Az ügyben eljárók mégis úgy cselekedtek, mintha Indítványozó kérelmét rossz jogszabályra alapítottnak nyújtotta volna be.

Jelen esetben a „kapcsolattartás” szabályozása igényének elutasítása a „kapcsolat fenntartása” jogosultsági igény érvényesítés elutasításával történt meg. Az ügyben eljárók magatartása nem tekinthető sem pártatlannak, sem tisztességesnek. Összességében ez a magatartásmód nyomán bekövetkezett az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes eljáráshoz való alapjog megsértése is.

Nem lehet tisztességes az olyan eljárás, amelyben:

- A jogok és kötelezettségek nem egyformán biztosítottak
- Ahol az eljáró szervek önkényesen megkülönböztető kategóriákat hozhatnak létre.
- Ahol a jogszabályokat az egyedi ügyre „kicsavarva” alkalmazzák.
- Az ügyben érintett kiskorúak nem kapnak megfelelő, független és pártatlan képviselést.

Nem lehet pártatlan az olyan eljárás, amelyben:

- A gyermeki és nagyszülői jogok érvényesülését megakadályozhatja a szülői hazugsággal.
- Ahol az eljáró szervek a kisgyermek érdekében nyilatkozva belekényszerítik őket abba, hogy ne ismerhessék meg a vér szerinti nagyszülőt.
- Ahol a kisgyermek érdekeinek védelmét nem független jogi képviselő látja el, hanem az a szülő, akinek ellenérdeke, hogy ne derüljön ki a hazugsága a gyermekei előtt.
- Ahol a jogszabályok „személyre szabott” alkalmazásával utasítanak el alaptörvényben biztosított alapjog gyakorlását.

Indítványozó véleménye szerint jelen ügy tekintetében a bíróságnak nem csak saját eljárásában kell ügyelnie a pártatlan és tisztességes eljárás betartására, hanem vizsgálnia kell ez irányban az eljáró közigazgatási szerv működését is. Az Alaptörvény szellemével összhangban lévő 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet 27. § (1) a) bekezdésében foglaltak jogalkotói céltól való önkényes eltérő használata (mind közigazgatási, mind bírósági oldalról) nyilvánvalóan sérti a pártatlan és tisztességes eljárás alapelvét, tehát ezzel Alaptörvényben rögzített jogok sérülnek.

2./ Az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdése szerint: „A törvény előtt mindenki egyenlő.”
Az Alaptörvény XV. Cikk (2) bekezdése szerint: „Magyarország az alapvető jogokat
mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv,
vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési
vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja. (3) A nők és a férfiak
egyenjogiúak.”:

A bíróság előtti egyenlőség alkotmányos tétele a jogegyenlőség általános elvéből következik, és megköveteli, hogy a bíróság igénybevételének tekintetében egyenlő lehetőségek és korlátok álljanak fenn, illetve a bizonyítás módja is mindenki számára azonos legyen. Az igazságszolgáltatás a jogegyenlőség követelményének akkor tesz eleget, ha a bíróságok mindenkivel szemben ugyanazoknak a materiális és processzuális jogszabályoknak az alapján járnak el, tehát ezeket mindenkire nézve azonos módon alkalmazzák.

A XV. cikk (1) bekezdése a törvény előtti egyenlőség kimondásával megfogalmazta azt a generális szabályt, amely az Alkotmányból még hiányzott, és amelyet így az általános (jog)egyenlőségi szabály megalkotásával pótolta a testület. Az Alaptörvény ugyanakkor elszakad az Alkotmánybíróság gyakorlatától azzal, hogy nem juttatja kifejezésre, hogy a diszkrimináció tilalma nemcsak az alapvető jogokra, hanem a jogrendszer egészére kiterjed. Ebből fakadóan, a XV. cikk (2) bekezdése alapján az ott felsorolt védett tulajdonságok miatti alapjogsérelem következtében jár el az Alkotmánybíróság, míg az egyéb jogok sérelmét az (1) bekezdés alapján bírálja el. Ha fennáll az alapjogi érintettség és az egyén védett tulajdonságainak állított sérelme, akkor a XV. cikk (2) bekezdése alapján bírálható el az indítvány, míg egyéb jogok esetén a XV. cikk (1) bekezdése szerint. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése az alapjogok egyenlőségét és a diszkrimináció tilalmát tartalmazza, az itt megfogalmazott egyéb helyzet és a XV. cikk (1) bekezdése szerinti nem alapjogi megkülönböztetés esetei úgy határolhatók el egymástól, hogy ha alapjogi a megkülönböztetés valamely olyan tulajdonság miatt, amely a személyben rejlik és tetszés szerint nem változtatható, akkor a vizsgálatot a XV. cikk (2) bekezdése alapján kell elvégezni.

Az Alaptörvény jelen bekezdése megsértésének igazolása:

A jelen eljárás tárgyát érintően több jogviszony esetében is kell vizsgálni a törvény előtti egyenlőség elve megsértését:

a./ Az unokákat a [9.] fejezet 4./ bekezdése alapján megilleti a nagyszülővel való kapcsolat-tartás joga, ami az Alaptörvényben biztosított alapvető jog. A támadott bírói ítélet ezt mégsem ismeri el, mivel:

- A szülő-nagyszülő viszony rossz.
- A szülő-nagyszülő viszony megromlása hamarabb bekövetkezett, mint ahogyan az unokák megszülettek.
- A szülők hazugságban tartják az unokákat azok megszületése óta.

b./ A nagyszülőt a [9.] fejezet 4./ bekezdése alapján megilleti az unokákkal való kapcsolat-tartás joga, ami az Alaptörvényben biztosított alapvető jog. A támadott bírói ítélet ezt mégsem ismeri el, mivel:

- A szülő-nagyszülő viszony rossz.

- A szülő-nagyszülő viszony megromlása hamarabb bekövetkezett, mint ahogyan az unokák megszülettek.

- A szülők hazugságban tartják az unokákat azok megszületése óta.

c./ Az unokák személyes érdekeinek figyelmen kívül hagyása azáltal, hogy Indítványozó kérelme ellenére az unokák érdekeit az a szülő képvisel(het)te, aki ellenérdekelt fél az unoka-nagyszülő kapcsolattartásban. Az a szülő, aki a gyermekek egész életében hazudott a nagyszülőről, nyilvánvalóan nem képviselheti annak az unokának az érdekeit, akinek az Alaptörvény szerinti alapjoga gyakorlásáról van szó.

Az unoka-nagyszülő kapcsolattartás kérdésében sem az Alaptörvény, sem a rá épülő releváns jogszabályok nem tartalmazznak olyan kitételt, miszerint abban az esetben, ha a szülő-nagyszülő kapcsolat hamarabb megromlik az unokák beszámítási képessége és felismerő képessége megfelelő szintű kialakulásánál, nincs helye az unoka-nagyszülő kapcsolat kialakításának, ennek hivatalból történő szabályozásának.

A jelen indítványban sokat emlegetett „*jogszabály helyes értelmezése*” a gyakorlatban azt jelenti, hogy a jogalkalmazó nem tekinti mindenkre egyformán érvényesnek a jogszabályokat, az abban biztosított jogok gyakorlásából önkényesen kizár embereket. Ez a magatartás alapvetően ellentétes az Alaptörvény tartalmával és szellemiségével. Indítványozó megítélése szerint önmagában az unoka-nagyszülő kapcsolati jog megtagadása (az unoka-nagyszülő nem ismeri még egymást) a XV. cikk (2) bekezdése szerinti jogsértésnek minősül. Indítványozó megítélése szerint az unoka-nagyszülő kapcsolati jog megtagadása téves jogszabály alkalmazási gyakorlata a XV. cikk (1) bekezdése szerinti jogsértésnek minősül.

A felülvizsgálati eljárásban a Kúria rettenetesen nagyot tévedett akkor, amikor - egyébként Alaptörvény-ellenesen - kimondta:

„[5] A Kúria a Kp. 118.§ (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet többek között akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata b) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt.

[6] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet, és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.”

Arra vonatkozóan ténylegesen nincs statisztikai adat, hogy országos szinten hány hasonló helyzetű unoka és nagyszülő él jelenleg. Az viszont egyértelműen kimondható, hogy a jelen eljárásban alkalmazott alaptörvény-ellenes bírói gyakorlat társadalmi szinten, tehát egységesen kizárja az unoka-nagyszülő kapcsolattartás lehetőségéből mindazokat, ahol:

- a szülő-nagyszülő viszony az unokák születése előtt romlott meg.

- a szülő-nagyszülő viszony olyan unoka születése után romlott meg, ahol az unokák értelmi szintje még nem bizonyult kellően befogadónak a kapcsolati igény tekintetében (0→2-3 éves kor).

- a különböző korú unokák esetében, ahol a szülő-nagyszülő viszony a különböző korú unokák születése közötti időintervallumban romlott meg (az idősebbik unoka ismeri a nagyszülőt, a fiatalabb már nem ismerheti meg a nagyszülőt).

Az Alaptörvény szellemével összhangban lévő 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet 27. § (1) a) bekezdésében foglaltak társadalmi csoportokra levetített szelektív használata nyilvánvalóan

sérti a törvény előtti egyenlőség alapelvét, tehát ezzel Alaptörvényben rögzített jogok sérülnek.

3./ Az Alaptörvény 28. Cikk szerint: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljaival és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”:

A hatályos Alaptörvény „Az állam” című részben – „A bíróság” cím alatt összefoglalóan tartalmazza a bíróságokra vonatkozó leglényegesebb alkotmányi előírásokat, de az Alaptörvény más helyein is található a bíróságokra irányadó rendelkezések. A bíróságokra vonatkozó alapvető törvényi szabályozást két külön (sarkalatos) törvény tartalmazza: a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bsz.), valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény (Bjt.).

A bírói ítélezési hatalomnak egyetlen korlátja van: a törvénynek, a jogszabályoknak való alárendeltség, amely egyrészt azt jelenti, hogy a bírói-ítélkezési hatalom a törvényen – jogszabályokon – kívül senkinek és semminek nincs és nem is lehet alárendelve, másrészt azt, hogy a jogszabályoknak viszont a bírói-ítélkezési hatalom abszolút módon alá van rendelve.

Az Alaptörvény jelen bekezdése megsértésének igazolása:

Ahogy az a fentiekből is kitűnik, Indítványozó számára a legfontosabb kifogások egyike a „**jogszabály helyes értelmezése**” kapcsán alkalmazott eljárás mód. Ha ez lenne - tehát az alkalmazott - a helyes értelmezési mód, akkor:

- Lennie kellene olyan jogszabálynak is, amelyik arra az esetre vonatkozik, amikor a szülő-nagyszülő kapcsolat megromlása korábbi, mint az unokák születési időpontja. Ilyen jogszabály a magyar jogrendszerben nem létezik.

- Önkényes „**jogszabály helyes értelmezése**” szerint magyar joggyakorlat kizár a kapcsolattartás rendszeréből minden olyan lehetőséget, amikor a szülő-nagyszülő kapcsolat megromlása korábbi, mint az unokák születési időpontja. Erre néhány abszurd példa:

- a./ A szülő-nagyszülő kapcsolattartás korábbi, mint az unokák születése (jelen ügy). Ez fizikailag zár ki minden előzetes kötődési lehetőséget az érintettek között.

- b./ A szülőnek van gyermeke (unoka), akivel a nagyszülő jó kapcsolatot tart fenn. Valamiért megromlik a szülő-nagyszülő viszony. Ezt követően születik egy második unoka, aki sohasem látta a nagyszülőt. A „**jogszabály helyes értelmezése**” szerint a nagyszülő az idősebb unoka tekintetében kérhet kapcsolattartást, a fiatalabbik unoka tekintetében nem. Ez abszurd!

- c./ A szülőnek van egy alig pár hónapos gyermeke (unoka), akivel a nagyszülő az életkori sajátosságoknak megfelelően jó kapcsolatot tart fenn. Valamiért megromlik a szülő-nagyszülő viszony. A pár hónapos csecsemőben még nem alakul ki a szoros érzelmi kapcsolat, a kötődés a nagyszülő iránt, már csak a kora miatt sem. A „**jogszabály helyes értelmezése**” szerint a nagyszülő a kisgyermek kora miatti érzelmi kötődés, a felismerő-képesség hiánya miatt nem jogosult az unokájával a továbbiakban kapcsolatot tartani.

A „**jogszabály helyes értelmezése**” nem jelentheti azt, hogy egy jogszabály önkényes értelmezése megengedett lenne. Jelen ügy kapcsán mindez több helyen is tetten érhető:

- Miközben folyamatosan az hangzik el, hogy a szülő-nagyszülő viszony megromlása okait nem vizsgálják, nem vizsgálhatják, mégis a szülő által előadottak, mint tényszerűen megtörténtek szerepelnek az indoklásokban.

- Miközben nincs eltiltó döntés Indítványozó esetében az unoka-nagyszülő kapcsolattartás lehetőségétől, ilyen létezését, szükségességét önkényesen belemagyaráznak a büntetőügy ítéletébe. (Érdekes módon, amikor Indítványozó a büntetőügye jogellenessége tekintetében azt bizonyította, hogy például mivel magyarázható a rendőrség 2011.10.18-án 17:30-kor és 17:45-kor történő fellépése, ha csak 18:54 után szerez tudomást az esetről: ez sehol nem jelenik meg Indítványozó érdekében. Ez – bár dokumentáltan létezik – „nem tartozott az ügghöz”.)

- Miközben nem létező okokra hivatkozással próbálják megmagyarázni, hogy a nagyszülő megjelenése mennyire káros az unokák személyiségére, fel sem merül, hogy a szülők évek óta tartó tudatos hazugsága a saját gyermekeik felé mennyire káros a kisgyermekekre.

- Miközben a kisgyermek jogaira és érdekeire történik a legtöbb hivatkozás, nincs jelen az eljárásban független személy, aki a két kiskorú érdekeit képviselné.

Az Alaptörvény 28. Cikk (7) bekezdése szerinti jogsértés, adott jogszabály önkényes, ésszerűtlen, életszerűtlen értelmezése nyilvánvalóan az Alaptörvényben rögzített alapjogokat sérti. Jelen eljárás tekintetében egyszerűen jogon kívüli állapotot teremtettek azáltal, hogy a kapcsolat fenntartás fogalmát önkényesen beszűkítették kapcsolattartásra.

[11.] Indítványozó az AB.tv. 52. § (1)(1b) (f) szempontjára figyelemmel az alábbi határozott kérelemmel fordul a Tisztelt Alkotmánybírósághoz:

Indítványozó kéri, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg:

A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.486/2019. számú és a Kúria Kfv.VI.38.356/2019. számú eljárásában az eljáró bíróság megsértette az Indítványozó Alaptörvényben biztosított alapjogát

- a tisztességes és pártatlan bírósági eljárás lefolytatásában;

- a törvény előtti egyenlőség kérdésében,

- a jogszabálynak alaptörvény-ellenes értelmezésével,

amikor az eljárást olyan módon folytatta le, hogy nem volt hajlandó a törvényben meghatározott módon eljárni Indítványozó alapügye tekintetében.

Indítványozó kéri, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság alaptörvény-ellenesség hivatkozással semmisítse meg:

- A támadott bírói ítélettel érintett Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019.09.18-án kelt 8.K.27.486/2019/16. sz. ítéletét, illetve a Kúria 2019.12.11-én kelt Kfv.VI.38.356/2019/2. sz. végzését.

[12.] Indítványozó kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hogy beadványa tekintetében, annak tartalmát mindenben figyelembe véve és elfogadva hozzon méltányos és törvényes döntést.

Fertőrákos, 2020.07.08.

Tisztelettel:

Indítványozó